

На Карпатах

Микола Бажан

Я не можу не думать про тебе,
Між старих кам'яниць бредучи
І вглядаючись в прозелень неба,
Ще веснянішого уночі.
Почуваю, як пахнуть Карпати,
Де набрякли вже корені трав,
Де духмяною гіркістю м'яти
Гірний вітер долини налляв.
Почуваю, як пахне кохання
В таємничій своїй простоті.
Ця весна, може, в мене остання,
Як остання в моїм ти житті.
І тому ти мені найдорожча,
Як недужого серця тепло.
Йшло життя у блуканнях і прощах,
Лиш кохання іще не пройшло.
Я живу, я веснію любов'ю,
Тепло й радісно марю вночі.
Чуєш клич? На весінні гніздов'я
Журавлів повертають ключі.
1940